

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10814/2022
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Иван Миросављевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Сретен Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4580/21 од 13.04.2022. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4580/21 од 13.04.2022. године става другог и трећег изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4580/21 од 13.04.2022. године, става првог изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву П 8/20 од 28.05.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужилца сувласник стана број ..., први улаз – приземље, површине 211 м², постојећег у саставу породичне стамбене зграде број 1, По+Пр+Сп+Пк у ул. ... бр. .. постојеће на к.п. бр. .. КО Ваљево са уделом од $\frac{1}{4}$ и са правом коришћења к.п. бр. .. КО Ваљево, што су тужени дужни признати и трпети, као и да се тужилца упише као сувласник предметне непокретности са наведеним уделом као ималац права коришћења парцеле на којој се предметна непокретност налази, са правом да изврши легализацију дограђеног дела предметног стана. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилци на име трошкова поступка исплате 796.112,00 динара.

Допунском пресудом Вишег суда у Ваљеву П 8/20 од 12.07.2021. године, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени ББ обавезе да тужилци на име $\frac{1}{2}$ противвредности новог путничког возила марке Škoda Fabia, производње 2004. године плати износ од 4.000 евра у динарској противвредности

по курсу који одређује Европска банка на дан исплате, са законском затезном каматом од правноснажности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4580/21 од 13.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Ваљеву П 8/20 од 28.05.2021. године. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужиље, преиначена допунска пресуда Вишег суда у Ваљеву П 8/20 од 12.07.2021. године и обавезан тужени ББ да тужиљи на име $\frac{1}{2}$ противвредности новог путничког возила марке Škoda Fabia произведеног 2004. године, исплати износ од 4.000 евра са законском затезном каматом од правноснажности допунске пресуде па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиљи на име трошкова другостепеног поступка исплати 82.200,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у ставу другом и трећем изреке, применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се она може изјавити применом члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је са ГГ, оцем тужених била у браку од ...1982. године до његове смрти ...2007. године. Током трајања заједничког живота у браку тужиље и оца тужених дошло је до знатног увећања вредности посебне имовине оца тужених, предметне непокретности, тако што су тужиља и отац тужених извршили реконструкцију и адаптацију те непокретности. У току трајања заједнице живота тужиље и оца тужених заједничким средствима купљено је и предметно путничко возило 2004. године. Према налазу и мишљењу судског вештака економско-финансијске струке допринос стицању заједничке имовине тужиље је 51%, а оца тужених 49%. Тужени су решењем Општинског суда у Ваљеву О 254/08 од 19.03.2008. године оглашени за наследнике иза пок. ГГ и истим решењем из састава заоставштине иза пок. ГГ издвојено је право власнштва на предметном путничком возилу у корист оставиочевог сина туженог ББ. Тужиља се није прихватила наслеђа.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, у вези путничког возила, првостепени суд је допунском пресудом одбио, као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени ББ да јој на име $\frac{1}{2}$ противвредности тог возила исплати 4.000 евра у динарској противвредности са каматом, са образложењем да тужиља није доказала вредност предметног возила у моменту смрти свог супруга, оца тужених.

По оцени Врховног суда, правилно је одлучио другостепени суд када је преиначио допунску пресуду и усвојио тужбени захтев тужиље, правилном применом материјалног права.

Чланом 171. став 1. Породичног закона прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Када се има у виду наведена одредба Породичног закона, односно шта представља заједничку имовину супружника и утврђено чињенично стање, то је правилан закључак другостепеног суда да је предметно путничко возило заједничка имовина тужиље и оца тужених, јер је стечено њиховим радом у току трајања заједнице живота, па имајући у виду допринос тужиље у стицању заједнички имовине и да међу странкама није била спорна вредност предметног возила (што тужени није оспорио ни у ревизији), то је правилно одлучио другостепени суд када је преиначио допунску пресуду и усвојио овај захтев тужиље, са којих разлога су неосновани наводи ревизије.

Наводима ревизије се оспорава право тужиље да тражи деобу имовине коју је стекла у току трајања заједнице живота у браку са њиховим оцем, с обзиром да се иста након смрти свог супруга, а оца тужених није прихватила наслеђа. Ове наводе тужени су истицали током поступка и правилно су цењени од стране нижестепених судова, јер и по оцени Врховног суда чињеница да тужиља није тражила у оставинском поступку иза смрти свог пок. супруга, а оца туженог издвајање имовине по основу стицања у брачној заједници није сметња да тужиља тужбом тражи да се након окончања оставинског поступка тражи деоба заједничке имовине коју је стекла током трајања брачне заједнице.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Оцењујући дозвољеност ревизије тужених изјављене против пресуде донете у другом степену у делу којим је потврђена првостепена пресуда, применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужених није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 10.10.2016. године, преиначена 14.11.2019. године, а као вредност предмета спора у првостепеној пресуди означен је износ од 3.194.450,00 динара. Како је означена вредност предмета спора побијаног дела 3.194.450,00 динара и не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно преиначења тужбе, то следи да ревизија тужених изјављена против другостепене пресуде у делу којим је потврђена првостепена пресуда није дозвољена на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић